

TARBIJAVAILDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/26-02757
Otsuse kuupäev 27.04.2026
Komisjoni koosseis Liili Hiie

Tarbija
Kaupleja Pärnu Spordikeskus (77001470)

Tarbija nõue 68 €

Resolutsioon:

Jätta tarbija avaldus rahuldamata.

Asjaolud:

Tarbija edastas alljärgneva selgituse tekkinud olukorrast:

"Pretensioon on konkreetne ja puudutab ainult ühte tegemata jätmist, mitte keegi ei andnud mittemingisugust infot, et mingid piirangud kaardi kasutusele üldse on olemas ja neid saab kuskilt vaadata ! Kõik ülejäänu on juba tagajärg.

*Mina konkreetselt ostsin kaardi ujulas ja plaanisin igal kolmapäeval kell 16:30-18:30 teha treeningut staadioni jõusaalis, mis osutus võimatuks.
Kui siia lisada ka kergejõustku halli kasutus võimalused, siis seda peaaegu ei olegi võimalik tavainimesel kasutada!"*

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja endal süüd ei näe:

"Esitame omapoolsed selgitused seoses kliendi pöördumisega Spordisõbra kuukaardi osas.

Klient ostis kuukaardi 29.10.2025 ning kasutas seda samal päeval Raja ujulas. Teenus oli koheselt kasutatav ja reaalselt kasutuses.

Spordisõbra kuukaart annab õiguse kasutada mitut Pärnu Spordikeskuse hallatavat hoonet vastavalt kehtivatele lahtiolekuaegadele ja broneeringutele. Kaardi ostmisel informeeritakse kaardi kasutamisevõimalustest, sealhulgas. Mingit eraldi voldikut selleks kaasa ei anta. Üksikud ajad võivad olla broneeritud, kuid samal ajal on võimalik kasutada teisi ajavahemikke, teisi keskuseid või ujulateenust. Püsivalt broneeritud ajad on nähtavad jõusaali uktsel ning kõik broneeringud on kodulehe kalendris. Administraatorid annavad ostuhetkel ülevaate ka

kasutusvõimalustest.

Leiame, et teenus vastas oma kirjeldusele ning oli kliendile kasutatav. Seetõttu ei pea me kaardi tagastamise nõuet põhjendatuks."

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, tutvunud tarbija esitatud avaldusega ja hinnanud tarbijakaitseaduse (TKS) § 51 alusel kogumis dokumentaalseid tõendeid, leiab, et tarbija nõue ei kuulu rahuldamisele. TKS § 51 lg 1 kohaselt lahendatakse vaidlus poolte kirjalikult esitatud ning sekretariaadi kogutud teabe ja tõendite alusel.

TKS § 46 lg 3 p 3 järgi peab avalduses olema sisu ja tarbija selgelt väljendatud nõue ning seda põhjendavad asjaolud, lg 4 kohaselt nõude esitamisel võib tarbija tugineda eelkõige VÕS § -s 101 sätestatud õiguskaitsevahenditele.

Tarbija on pöördunud komisjoni poole oma avaldusega 15.02.2026, soovides kahju hüvitamist. Kahju seisneb tema poolt tasutud kuu treeningkaardi hinnas, summas 68 eurot.

Esitatud avalduse kohaselt ostis tarbija 5.11.2025 kaupleja juures Raja ujulas kuu Spordisõbra treeningkaardi, kasutades seda samal päeval. Tarbija heidab ette kauplejale ebapiisavat informatsiooni, sest ta soovis teenust kasutada igal kolmapäeval 16.30-18.30 staadioni jõusaalis. Nimeatud jõusaal aga oli broneeritud igal kolmapäeval ajavahemikul 17.00-19.00.

Kaupleja kinnitab, et tarbija soetas Spordisõbra kuukaardi, mis võimaldas kasutada mitut erinevat treeningsaali, arvestada tuli lahtiolekuaegu ja eelnevaid broneeringuid. Tarbija kasutas ühe treeningkorra, 25.11.2025 pöördus kaupleja poole viidates teenuse puudustele.

Seega ei ole vaidluse all asjaolu, et tarbija ja kaupleja sõlmisid teenuse osutamiseks lepingu, mis kvalifitseerub käsunduslepinguks, sest vaidlusaluse teenuse osutamisega antud juhul on tegemist tegevusele suunatud teenuse osutamisega. Nimetatust tulenevalt on spordiklubiga ehk kauplejaga kaupleja juures sõlmitud teenuseleping.

Tüüptingimust ei loeta VÕS § 42 lg 2 kohaselt ebamõistlikult kahjustavaks, kui see puudutab lepingu põhilist eset või hinna ja üleantu väärtuse suhet või kui tingimuse sisu tugineb õigusaktil, millest ei saa lepingupoolte kokkuleppel kõrvale kalduda. Seega ei ole rikutud lepingu sõlmimisel VÕS § 35 ja 42 esitatud nõuded. Tarbija esile toodud asjaoludest ei ilmne, et teenus jäi osutamata või oluline teavituskohustus täitmata.

Komisjon ette toodud tõenditest nähtuvalt ostis tarbija 5.11.2025 Spordisõbra ühe kuu treeningkaardi maksumusega 68 eurot. Tarbija etteheited kauplejale ei ole põhjendatud. Esitatud tõenditest nähtuvalt oli spordiklubides kaupleja poolt nähtavaks tehtud teave, mil jõusaal ja ka rannastaadioni jõusaal oli gruppide poolt broneeritud, samuti Raja ujula kasutusgraafik. Ainuüksi asjaolu, tarbija soovitud treeningaeg Staadioni jõusaalis langes osaliselt broneeritud ajale, ei ole käsitletav teabe kohustuse täitmata jätmisena. VÕS § 14.1. lg 1 p 2 kohustab kauplejal andma teabe lepingu esemeks oleva teenuse põhiomadused lepingu esemele ja teabe esitamise viisile kohases ulatuses. TKS § 4 lg 2 kohustab andma teabe teenuse omaduste ja kasutamistingimuste kohta. On ilmselge, et teatav muutuv informatsioon on tarbijale kättesaadab teenuse osutaja koduleheküljel ning alati on võimalik täpsustada telefoni teel. Esitatud kaebusest saab järeldada, et teave Spordisõbra kuukaardi kasutusvõimaluste kohta, s.t kasutada mitme klubi spordisaale, tarbijale anti. See teenus võimaldas tarbijal valida ja ajastada võimalikke vabu aegu, tegemist ole

kinnise spordiklubiga klubi liikmetele. Komisjon leiab ka, et arvestades võimalust kasutada samaaegselt erinevate spordiklubide teenuseid, ei ole olnud takistatud teenuse kasutamine. Tarbija ja kaupleja vaheline e kirja vahetus (tarbija 25.11.2025 pöördumine) kajastab põhjalikku selgitust tarbijale. Teenus peab vastama lepingutingimustele, treeningkaart annab tavaliselt õiguse kasutada spordiklubi teenust, antud juhul oli selleks spetsiaalne võimalus kasutada ühe kuu jooksul mitut klubi. Tarbijale on kokkuleppelise teenuse kasutamine võimaldatud, kaupleja ei ole rikkunud VÕS 14.1.lg 1 p 2 teavitamiskohustust. Seega nõustub komisjon kauplejaga, et Spordisõbra kaart andis eelise kasutada mitut klubi, teenus võimaldas paindlikku koha ja ajavalikut ning operatiivne informatsioon oli kättesaadav klubides ja kodulehel.

Seega ei ole võimalik komisjoni hinnangul järeldada, et kaupleja on teenust müües või osutades lepingut rikkunud. Kaupleja on teenust võimaldanud ja ainuüksi asjaolu, et tarbija teenuse ostmisel ei eeldanud broneeringuaegu spordisaalides, ei ole õigustatud tegevuseks lepingust taganemiseks ja vastastikuste kohustuste tagasitaitmiseks. Komisjon märgib ka, et kasutades esmase treeningkorra 5.11.2025, pöördus tarbija 25.11.2025 e-kirjaga kaupleja poole, seega 20 päeva hiljem. Tarbijale oli teada, et tema Spordisõbra kuukaart kehtib kuu perioodi. VÕS § 619 järgi kohustub käsunduslepinguga käsundisaja vastavalt lepingule osutama käsundiandjale teenuseid (täitma käsundi), käsundiandja aga maksma selle eest tasu, kui selles on kokku lepitud. Nii töövõtuleping kui ka käsundusleping on teenuse osutamise lepingud, kuid vaidlusaluse lepingu sisust tulenevalt ei olnud see suunatud mitte niivõrd kindla tulemuse saavutamisele, kuivõrd teenuste osutamisele. Kaupleja kohustus tagama ostetud teenuse ning tarbija sai kasutada spordiklubides soovitud teenust. Seega leiab komisjon, et puudub alus nõude rahuldamiseks.

VÕS § 76 lg 1 kohaselt tuleb kohustus täita vastavalt lepingule või seadusele. VÕS § 76 lg 3 järgi loetakse kohustus täidetuks, kui see on täidetud täitmiseks vastuvõtmiseks õigustatud isikule õigel ajal, õiges kohas ja õigel viisil. VÕS § 100 järgi kohustuse rikkumine on võlasuhtest tuleneva kohustuse täitmata jätmine või mittekohane täitmine, sealhulgas täitmisega viivitamine. VÕS § 101 lg 1 p 1 alusel kui võlgnik on kohustust rikkunud, võib võlausaldaja nõuda kohustuse täitmist. VÕS § 127 lg 4 kohaselt isik peab kahju hüvitama üksnes juhul, kui asjaolu, millel tema vastutus põhineb, on kahju tekkimisega sellises seoses, et tekkinud kahju on selle asjaolu tagajärg (põhjuslik seos).

Komisjon saab lähtuda avalduse põhjendatuse hindamisel tarbija poolt esile toodud asjaoludest. Riigikohtu lahendi 3-2-1-7-13 punktist 27 tulenevalt, kui kahju tekkis osaliselt kahjustatud isikust tulenevatel asjaoludel või ohu tagajärjel, mille eest kahjustatud isik vastutab, vähendatakse kahjuhüvitist VÕS § 139 lg 1 järgi ulatuses, milles need asjaolud või oht soodustasid kahju tekkimist. Seda kohaldatakse VÕS § 139 lg 2 järgi mh juhul, kui kahjustatud isik jättis kahju tekkimise ohu tõrjumata või jättis tegemata toimingut, mis oleks tekkinud kahju vähendanud, kui kahjustatud isikult võis seda mõistlikult oodata. VÕS § 127 lg 1 alusel kahju hüvitamise eesmärk on kahjustatud isiku asetamine olukorda, mis on võimalikult lähedane olukorrale, milles ta oleks olnud, kui kahju hüvitamise kohustuse aluseks olevat asjaolu ei oleks esinenud. VÕS § 127 lg 4 sätestab, et isik peab kahju hüvitama üksnes juhul, kui asjaolu, millel tema vastutus põhineb, on kahju tekkimisega sellises seoses, et tekkinud kahju on selle asjaolu tagajärg (põhjuslik seos). VÕS § 128 lg 3 järgi otsene varaline kahju hõlmab eelkõige kaotsiläinud või hävinud vara väärtuse või vara halvenemisest tekkinud väärtuse vähenemise, isegi kui see tekib tulevikus, ning kahju tekitamisega seoses kantud või tulevikus kantavad mõistlikud kulud, sealhulgas mõistlikud kulud kahju ärahoidmiseks või vähendamiseks ja hüvitise saamiseks, muu hulgas kahju kindlaks tegemiseks ja kahju hüvitamisega seotud nõuete esitamiseks. Eeltoodud sätete alusel tarbija

avalduse rahuldamise eelduseks on see, et teenuse osutaja on kohustust rikkunud, tekkinud on kahju, mille suurus on kindlaks määratud ja teenuse osutaja käitumises ja kahju tekkimise vahel on põhjuslik seos.

Eeltoodud põhjendustel ei ole kaupleja kohustust rikkunud VÕS § 100 mõttes ega kahju tekitanud (VÕS § 115, § 127) ja tarbijal puudub alus esitada kahju hüvitamise nõue (VÕS § 101 lg 1).

Tarbija avaldus tuleb jätta rahuldamata.

Tarbijavaidluste komisjon on otsuse tegemisel lähtunud TKS -dest 40 lg 1-3, 57 ja 58.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Liili Hiie

/allkirjastatud digitaalselt/